

[Lysholt Hansen.]

myndigelse — er det lykkedes denne regering at optage udenlandske lån på lige så meget, som vi havde optaget i lån i de tre foregående år. Jeg bebrejder den det ikke, jeg siger bare, sådan er det, og jeg synes, det er værd at fremhæve på baggrund af, at man altid har været imod det. Jeg synes, det er en rigtig økonomisk politik.

Må jeg have lov at sige til finansministeren, at jeg synes ikke rigtig, jeg fik forklaringen på, hvorfor bemyndigelsen sidste år, som var berammet til at skulle holde 3-5 år, nu ikke engang kunne holde 1 år. Hvori lå fejlbedømmelsen? Det er dog kun 11 måneder siden, at man fejlbedømte så totalt. Det er det, vi må have frem, synes jeg, her i salen. Alle disse forklaringer, som vi nu har fået om, at handelsbalanceunderskuddet er blevet større, og at betalingsbalanceunderskuddet nøjagtigt svarer til de udenlandske lån, vi har optaget, alt det minder mig om Erasmus Montanus' forklaringer; han kunne også forklare alting.

Det, det drejer sig om, er simpelt hen, at vi må konstatere i dag, at de forventninger, regeringen havde stillet til sin økonomiske politik med hensyn til at opnå et mindre handelsbalanceunderskud, en bedre betalingsbalance, er ikke indfriet. Hvorfor så ikke åbent sige, at det gik også galt på det felt?

Økonomiministeren siger: ja men det ville nok være gået værre, hvis vi havde ført socialdemokratisk politik. Nu ved vi i hvert fald, nu har vi fået bevist, at det er gået galt ved at føre borgerlig politik. Vi har nemlig ikke alene ikke nået de resultater, man regnede med at skulle nå, men vi har samtidig, som jeg nævnte, opnået, at folk er gået arbejdsløse i stigende grad. Vi har opnået, at forbruget er sat ned. Det er det, folk har mærket til det.

Man kan, som jeg sagde før, føre en modsat politik — og det er jo grundlaget for at gennemføre et lovforslag som det foreliggende — derved, at man går over på en fuld beskæftigelsespolitik og ikke bruger beskæftigelsen som middel i den økonomiske politik. Det er dette, jeg synes regeringen har gjort i det forløbne år, og derfor så jeg med meget stor glæde, om regeringen nu åbent sagde, at også på disse punkter er det gået galt.

Jeg har hele tiden det ønske, at vi kunne komme til at snakke med hinanden om tingene — det lagde statsministeren op til i sin åbningstale, hvor han var så venlig — men forudsætningen for at tale med hinanden om sådanne ting er, at man erkender, hvordan situationen er, nemlig at det, finansministeren lagde op til, da han sidste år søgte bemyndigelse til at optage udenlandske lån, ikke er lykkedes. Derfor nævner han heller ikke i år noget om, hvor længe denne halve milliard kr. skal strække til. Vi regner med, vi ser ministeren igen til næste år med et lovforslag, og det gør ikke noget, vel at mærke hvis pengene nu bliver anbragt i fornuftige investeringer, der giver arbejdspladser til de mennesker, der afkastes fra landbruget, og dem, der går ledige rundt omkring, fordi regeringen har ført en forkert økonomisk politik.

Grethe Philip: I anledning af hr. Aksel Larsens bemærkninger om regeringspartiernes efter hans opfattelse ændrede holdning til optagelse af statslån vil jeg gerne gentage, hvad jeg allerede sagde i mit første indlæg, at det radikale venstres principielle indstilling til spørgsmålet om optagelse af statslån er ganske uændret, og jeg tror, hr. Aksel Larsen vil få meget svært ved at føre bevis for det modsatte.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg må desværre erkende, at jeg er i den situation, at jeg ikke har præsent og ikke har citat af, hvad jeg sagde i fjor, men vil gerne vende tilbage til spørgsmålet ved anden behandling, hvis vi skal have en sådan diskussion som den mellem Erasmus Montanus og Per Degn, som fandt sted hos Ludvig Holberg, når nu det ærede medlem taler om det. Det var vel i og for sig altid diskussioner, hvorom man sagde: ja men har de nogen som helst interesse? Har denne diskussion nogen som helst interesse? Er det ikke i det store og hele spillægteri, når vi dog alligevel alle sammen er enige om det lovforslag, der skal gennemføres?

Må jeg sige med hensyn til beskæftigelsen, at vi har da rigtignok den fordel, at den nu er højere, end da vi overtog regeringen.

Men skulle vi ikke glæde os over, at vi er enige om et lovforslag?